

CARMELO ABBATE

Sex la Vatican

Călătorie secretă în regatul
celor neprihăniți

Traducere din limba italiană
de Cristian Zoicas

1

Este seara zilei de vineri, 2 iulie 2010. Puțin trecut de ora nouă. Singurele femei dintr-un restaurant din cartierul roman Testaccio sunt cele două chelnerițe.

Una este blondă, Tânără și foarte drăguță, genul „în weekend servesc la mese ca să-mi plătesc facultatea”. Cealaltă e brunetă și mai în vîrstă, tipul nevestei de taximetrist cu doi copii mici.

Pereții sunt din piatră, fără ferestre. Parcă ai fi într-o peșteră.

Localul e rezervat pentru o petrecere. Tăvile așezate în jurul barului sunt pline cu chipsuri, alune, rulade, salată de paste, de orez, bruschete și chifteluțe. Un DJ venit din Toscana e pregătit să dea tonul petrecerii.

Înăuntru sunt cel puțin patruzeci de bărbați.

Oamenii discută, fac cunoștință, mănâncă și beau în așteptarea ceva pe cale să se întâmple. Se simte în aer că, dintr-un moment în altul, marea gală va căpăta o turnură neașteptată.

Momentul a sosit. Se deschide ușa de la baie. Ies doi masculi în blugi foarte scurți, tip tanga, cu centuri late. Au șlițurile deschise și poartă cizme înalte până sub genunchi. Cizme negre. Veste colorate. Descheliate.

Pășind ca niște vedete, își fac loc prin multime și se îndreaptă către podiumul din centrul scenei. Sunt bruneti, plini de gel, cu părul scurt pieptănat pe spate la fel ca Richard Gere în filmul *An Officer*

and a Gentleman. Trupurile lor sunt musculoase, netede, frumos luce
Rate. Rezervă pentru oameni și cărți

Pe corporile lor nu se vede niciun fir de păr, nici măcar cu lupa.
Pielea lor e mai unsă decât tartinele rămase pe tăvile cu aperitive.

Sunt două escorte.

Au venit cu avionul în cursul după-amiezii din Piemont pentru a fi cireașa de pe tortul unei petreceri pe care cineva și-a dorit-o specială. Una foarte specială.

Începe muzica. Luminile scad. Pornește dansul. Atmosfera se încinge.

Cei doi animatori încep să se miște lent, sinuos. Apoi măresc ritmul.

Trag un bărbat pe podium. Are în jur de treizeci și cinci de ani. Poartă jeans, curea albă, cămașă roz descheiată până în dreptul buricului.

E bronzat. Francez. Trăiește la Roma.

El este cel care a organizat petrecerea. Tot el i-a contactat pe cei doi dansatori. I-a angajat, i-a plătit și i-a luat cu câteva ore înainte de la aeroportul din Fiumicino.

Cele două escorte îi aduc un omagiu. Îl strâng între ei ca într-un sandviș. Dansează senzual în jurul lui. Își freacă trupurile de el. Îl încolăcesc strâns. Îi deschid cămașa. Îl mânge. Îl ating.

Dirty Dancing în trei, varianta homosexuală.

Publicul prezent îi privește de jos. Exultă. Aplaudă. Îndeamnă. Fluiere. Își dau coate.

Francezul e preot.

Cu câteva zile înainte a oficiat prima sa liturghie, dimineața devreme, în catedrala San Pietro.

La Vatican.

Francezul nu este singurul preot prezent la petrecere.

E acolo și un cleric italian. Poartă ochelari, are între patruzeci și cinci și cincizeci de ani. Mai este un preot german. și un preot brazilian, Tânăr, înalt și frumos.

E foarte posibil să mai fie și alții.

Pentru moment, nu știu mai mult. și nici măcar nu sunt sigur de identitatea și rolul persoanelor în cauză. Se prea poate să fi căzut victimă bârfelor unor mincinoși. Nu voi omite nicio ipoteză. Nu vreau să iau totul de-a gata. Dar seara este abia la început; mă aștept ca sub ochii mei să se dezvolte tot felul de scenarii imprevizibile.

Nimeni nu știe cine sunt cu adevărat. Știu doar că sunt homosexual și că sunt însotit de logodnicul meu.

Totul a început la o saună.

Era după-amiaza târziu, într-o zi de sfârșit de iunie. Michele e un Tânăr roman de douăzeci și cinci de ani. Lucrează într-un showroom.

E gay.

Acum câteva săptămâni s-a despărțit de iubitul lui. Acum e single.

Profitând de faptul că e liber, dă o raită pe la unul dintre cele mai mari, mai discrete și mai cunoscute locuri de întâlnire pentru homosexuali din Roma: un *wellness center* aflat la doi pași de Ministerul Economiei.

La recepție își prezintă cartea de vizită Arci, cartea de identitate, apoi primește cheile de la dulap, papucii și se lasă în voia dorinței de a petrece câteva ore de relaxare absolută. Nu-i stă mintea la cinești-ce aventuri, de astea a avut parte cu alte ocazii când a fost acolo. Vrea doar să se deconecteze pentru câteva ore.

Sedezbracă. Își dă jos cămașa, pantalonii, încălțăminte, chilotii, își pune toate hainele în dulap, încuie lacătul și își infășoară în jurul soldurilor un mic prosop alb. Coboară scările ce duc către zona fierbinte. Face un duș și apoi intră în saună. Prin aburii și lumina

slabă, găsește cu greu un loc liber pe o bancă. E lume multă înăuntru: un bărbat căruia i se vede doar burtă, altul care se masturbează.

Michele se aşază, se lasă pe spate. Închide ochii. Își îndepărtează ușor picioarele. Prosopul se desface puțin.

Se relaxează.

O mâna i se aşază pe gleznă. O mâna delicată.

Michele nu face nicio mișcare.

Mâna urcă de-a lungul gambei înspre pulpă, apoi pe genunchi și pe coapsă. Acum e aproape, ușoară, sfioasă.

Nu. N-are chef. Michele o oprește.

Se ridică. Își ia prosopul și iese. Înainte de a închide ușa aruncă o privire să vadă cui îi aparține acea mâna.

Un chip mic. Un fizic zvelt.

Iese.

Michele intră la duș și se strecoară în cada de hidromasaj. Și aici e lume multă. Se întinde, închide ochii. Când îi redeschide vede silueta de mai devreme trecând prin fața lui. Privirile li se întâlnesc.

E drăguț.

Michele mai rămâne puțin în cadă. Se ridică, se șterge cu prosopul și pornește printr-un soi de labirint cu niște cămăruțe întunecate, acele *dark room*, cu ecrane pe care rulează filme porno. Cineva a lăsat ușa deschisă și stă întins pe burtă într-o poziție ademenitoare. Alt cineva gâfâie. Un Tânăr este pălmuit. La fiecare intrare e cineva care privește, așteaptă sau se masturbează.

Mâna de mai devreme e acolo, în picioare, îndărățul unei uși.

Michele trece. Privește. Se privesc reciproc. Apoi se întoarce. Trece încă o dată. Mâna îi smulge prosopul și îl trage în interiorul camerei.

Se sărută. Se ating. Se iubesc.

Nu e întâlnirea obișnuită de sex ocasional. Totul e foarte delicat, lent, rafinat, ușor. Frumos. Odată atins orgasmul, Mâna stă întinsă lângă Michele. Se cuibărește aproape de el. Îl îmbrățișează. În liniste.

La trezire nu par câtuși de puțin stânjeniți. Fac cunoștință. Mâna vrea să afle cu ce se ocupă Michele, unde locuiește, câți ani are.

— Tu de unde ești? zice Michele.

— Sunt francez, spune Mâna.

— Și ce faci la Roma?

— Studiez teologia, spune Mâna.

— Serios?

— Da.

— Ce tare! exclamă Michele.

— Deci ai înțeles?

— Sigur.

— Dacă vrei să îmi pui întrebări, poți să o faci.

— Ești preot?

— Da.

Michele râde.

— E în regulă? întreabă Mâna.

— Sigur, nicio problemă. Sunt credincios, răspunde Michele.

Râsete. Chiar și preotul râde.

Michele îl întreabă cum se face că preoții nu urmează niciodată învățăturile Bisericii. De ce nu pot să aplice consecvent lucrurile pe care le predică din amvon. Nu îl judecă. Doar întreabă. Vrea să înțeleagă.

Mâna nu se eschivează. Răspunde. Vrea să fie înțeleasă.

Vorbește despre frumusețea și măreția Domnului, despre importanța credinței. Și despre faptul că un preot este mai întâi de toate un om și abia apoi un preot.

Michele este uimit. Calmul cu care Mâna face față acestor argumente îl lasă înmărmurit.

Rămân în încăpere mai bine de o oră.

Apoi ies, fac un duș, se îmbracă.

Resp Mâna se oferă să-l ia cu mașina până la cea mai apropiată stație de metrou.

Conduce și îi povestește despre preoții homosexuali.

Zice că nici nu și-a putut imagina că sunt aşa de mulți, mai ales la Roma. Mulți sunt logodîți între ei. Cum sunt, de pildă, doi prieteni de-ai săi, un german și un brazilian, care de când formează un cuplu stabil au devenit ușor ridicoli. Spune că Biserica știe despre acest fenomen și că păstrează tăcerea, atât timp cât niciunul dintre ei nu declanșează un scandal.

Deschide torpedoul. Scoate un guler alb. I-l arată.

Ajunsă la stația de metrou, fac schimb de numere de telefon. Mâna îl salută și îl invită la o petrecere care urmează să aibă loc vineri, 2 iulie, într-un local din cartierul Testaccio. Spune că vor fi acolo toți prietenii săi, câțiva preoți și două escorte.

În zilele următoare, Michele și francezul comunică intens la telefonul mobil. Preotul îi spune când „comoară”, când „cățeluș”. Îi povestește despre îndatoririle sale de cleric, despre după-amiaza în care a mers să facă băi de soare, despre liturghia pe care o va ține seara la ora 18:00, în timpul căreia „voi spune o rugăciune și pentru tine, dacă vrei”.

Se oferă apoi să-i facă „două mângâieri”, perspectivă ce-i provoacă râsul: „Hihihih, ador mângâierile!”. La urmă își reînnoiește invitația pentru petrecerea din Testaccio, însă îl roagă: „Nu spune nimănui că ne-am cunoscut săptămâna trecută la saună”.

Michele îl întreabă dacă poate să vină cu o prietenă.

Prietenă sunt eu.

Francezul îi zice mai întâi că „riscă să fie singura fată – hihihih! – de la eveniment, pentru că toți ceilalți sunt prieteni de-ai mei, de la preot până la băiatul-escortă, care e ateu”. Apoi, când Michele îl liniștește spunându-i că prietenă sa e un bărbat, primește undă verde.

Si uite aşa, iată-mă la petrecere.

Respect pentru domeni și carti
Joc rolul iubitelui lui Michele. Pentru toată lumea sunt din Palermo, administrez un salon de cosmetică și sunt în trecere prin Roma. Câteva zile de relaxare, înainte să merg într-o călătorie de afaceri la Bologna pentru un târg de frumusețe.

Francezul vine să ne salute, Michele mă prezintă. E amabil, politicos. Ne dă două tichete pentru consumație și pleacă să-i întâmpine pe ceilalți invitați care tocmai sosesc.

Cer un pahar de vin roșu. Michele își comandă un mojito.

Puținele mese sunt toate ocupate. Ne așezăm alături de doi tineri.

Unul e din Sardinia. E scund, are părul scurt, sprâncene subțiri, îngrijite, poartă maiou alb, colier din inox, nenumărate brățări și inele. Nu e foarte musculos.

Celălalt e din Puglia, e mai înalt și poartă o cămașă obișnuită.

O mare parte dintre invitați poartă maiouri.

Sardul e nostim. Foarte nostim. Se aude de la un kilometru cât e de nostim.

Râde. Și de fiecare dată când râde îți sparge timpanele.

Sardul nu e idiot. E doar nostim.

Nu știi ce să zici și, ca să spargi gheața, spui ceva despre căldura de afară?

Sardul râde.

Încerci să duci mai departe conversația zicând că în ziua aceea te-ai ridicat din pat abia pe la unsprezece?

Sardul râde.

Spune că a venit tocmai din Cagliari pentru petrecerea asta. Ne întreabă cum l-am cunoscut pe francez.

— În confesional?

Râde din nou.

— Cum adică în confesional?, întreb eu prefăcându-mă căzut din lună.

Sardul, mare cunoșcător al secretelor altora, ne descrie în amănunt biografia francezului și ne spune că aproape toți ceilalți invitați l-au cunoscut pe diferite chat-uri gay, cum ar fi *Gayromeo* și *Me2*.

Cel din Puglia, deja nervos din cauză că trebuie să suporte toate râsetele acelea pentru a ajunge în pat cu sardul, după petrecere, își dă drumul la limbă. Zice că îi este scârbă când se gândește la preoții care ziua predică una și seara fac alta. Zice că e plină Roma de ei, că există o biserică foarte cunoscută unde homosexualii trec ca pe la bancomat. Chiar și lui i s-a întâmplat să îl însoțească pe un prieten până în fața acestei biserici. După douăzeci de minute prietenul s-a întors la mașină cu trei sute de euro în mână.

Conversația ajunge la regiunile de unde provenim. Se vorbește despre pugliezi, despre sicilieni, despre sarzi. Se discută în contradictoriu despre care dintre ei ar fi mai buni la pat.

Este prima dată când vorbesc despre bărbați la genul feminin.
Cizmele.

Pe masa noastră aterizează o pereche de cizme negre.

Deasupra cizmelor, două picioare. Apoi, niște pantaloni scurți de blugi, minusculi. Mai sus e o vestă deschisă și deasupra de tot se poate ghici chipul unuia dintre cei doi băieți-escortă care ne privesc de sus în timp ce dansează ținându-și picioarele neclintite și mișcându-și tot restul corpului.

Mesajul e cât se poate de limpede. Gata cu pălvări geala.

Începe dansul. Puțin ne pasă. Urlăm în urechea vecinului, care și el de-abia de își audă propria voce. Muzica e de-a dreptul asurzitoare.

Animatorii sărăcă de pe o masă pe alta. Le place să fie la înălțime, să domine scenă. Și nu doar atât.

Unul dintre cei doi se apropie de mine. Mă apucă de păr cu ambele mâini și îmi trage capul cu putere înspre pantalonii săi deschisi. Sunt luat prin surprindere.

Încerc să mă opun.

Rămân fără aer. Nu mă aşteptam. De fapt, poate că doar lăsasem la o parte această posibilitate.

Îi spun că mi-e jenă și mădezlipesc de el. Se pune pe râs și trage mai cu putere.

Îi zic că nu pot să fac asta de față cu toată lumea și că prefer să îl am doar pentru mine, în intimitate.

Îmi zâmbește. A înțeles. Zice că momentan nu poate și îmi face cu ochiul.

La revedere. Pe mai tîrziu.

Mă lasă și se aruncă pe un preot care dansează puțin mai încolo.

Preotul e italian. E un pic mai înalt ca francezul. Poartă blugi și o cămașă cu dungi albe și albastre. Ajunge și el în postura de hot-dog, cu cei doi animatori drept chiflă. Îl târasc până în colțul cel mai întunecat al încăperii și rămân acolo pentru cel puțin douăzeci de minute. Cândiese de acolo nu mai are ochelari, e fără cămașă și are pantalonii descheiați.

Petrecerea continuă așa până noaptea târziu. Ieșim în fața localului la o țigără.

Preotul italian pare un om searbăd la început. Însă pe măsură ce devine mai dezvoltă, e chiar simpatic. Ne povestește despre întâlnirea cu Papa, de săptămâna trecută.

Cine ar fi crezut: e și glumeț pe deasupra. Ne face să râdem în hohote imitând accentul nemțesc al lui Joseph Ratzinger.

— Feniți la mine, băieți, feniți!

Ce om jovial! Între timp, micul grup își face planuri pentru ziua următoare. Cineva propune o raită pe litoral, dar el refuză: trebuie să oficieze liturghia atât dimineața, cât și seara.

Francezul, în schimb, face planuri pe termen scurt: mergem cu toții să bem ceva la iubitul meu și rămânem să dormim acolo.

Dar odată ce intrăm în casă, fiindcă băuse deja îndeajuns, preferă să sară peste pasul ăsta și intră direct în dormitorul prietenului meu. Sedezbracă și își etalează cu mândrie chiloții săi și cu dungi